

Svet
Evropske unije

Bruselj, 13. december 2023
(OR. en)

16805/23

**Medinstitucionalna zadeva:
2018/0198(COD)**

COH 101
CADREFIN 194
IA 366
CODEC 2504

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	13. december 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 790 final
Zadeva:	Spremenjeni predlog UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o mehanizmu za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 790 final.

Priloga: COM(2023) 790 final

Strasbourg, 12.12.2023
COM(2023) 790 final

2018/0198 (COD)

Spremenjeni predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o mehanizmu za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta predlog spreminja predlog Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru¹ (v nadaljnjem besedilu: predlog o evropskem čezmejnem mehanizmu), vključno s spremembo naslova v uredbo o olajševanju čezmejnih rešitev.

Komisija je maja 2018 sprejela predlog o evropskem čezmejnem mehanizmu, vendar Parlament in Svet o tej zadevi nista dosegla dogovora, saj sta sozakonodajalca zavzela različna stališča. Parlament je stališče v prvi obravnavi sprejel 14. februarja 2019. Na splošno je z njim odločno podprl predlog Komisije in predlagal nekaj dodatkov za večjo prožnost pri izvajanju. Svet ni sprejel uradnega stališča, saj so države članice izrazile več pomislekov glede predloga na ravni delovne skupine, in je prekinil delo v zvezi s to zadevo.

Parlament je 14. septembra 2023 sprejel zakonodajno resolucijo na lastno pobudo, v kateri je Komisiji priporočil spremembo predloga o evropskem čezmejnem mehanizmu v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba).

Ta spremenjeni predlog Komisije ustrezno upošteva pomisleke, pripombe in priporočila sozakonodajalcev, hkrati pa ohranja prvotni poudarek predloga o evropskem čezmejnem mehanizmu na odpravljanju ovir, ki otežujejo življenje v čezmejnih skupnostih.

Odkar je Komisija leta 2018 sprejela predlog o evropskem čezmejnem mehanizmu, je potreba, da se s predlogom pravnega okvira za odpravljanje čezmejnih ovir sprosti potencial čezmejnih regij EU, postala še nujnejša. Pravne in upravne čezmejne ovire predstavljajo velik izziv za vsakdanje življenje 150 milijonov državljanov, ki živijo v čezmejnih regijah, pa tudi za podjetja in institucije, saj ovirajo njihove dejavnosti in negativno vplivajo na gospodarsko uspešnost. Ocenjuje se, da bi odprava 20 % ovir v čezmejnih regijah BDP povečala za 2 % in ustvarila več kot milijon delovnih mest². Poleg makroekonomskih učinkov je dostop do javnih storitev, kot so prevoz, bolnišnice in univerze, v čezmejnih regijah na splošno težji. Upoštevanje različnih upravnih in pravnih sistemov je pogosto zapleteno in drago.

V raziskavi, ki jo je Komisija izvedla julija 2020³, je 44 % državljanov v čezmejnih regijah EU opredelilo pravne in upravne razlike kot največje ovire za sodelovanje. Vpliv čezmejnih ovir na razvoj čezmejnih regij je bil dokumentiran v čezmejnem pregledu, vključno s sporočilom Komisije z naslovom Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU⁴.

Poleg tega obstaja tveganje, da bodo čezmejne regije v času krize nesorazmerno prizadete. Med pandemijo COVID-19 je bil na primer gospodarski učinek z mejami povezanih ukrepov, ki so jih sprejele države članice, za čezmejne regije več kot dvakrat večji od povprečnega

¹ COM(2018) 373 final, 29.5.2018.

² Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. in drugi, Količinska opredelitev učinkov pravnih in upravnih ovir v zvezi z mejami v kopenskih obmejnih regijah – končno poročilo (*Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions – Final report*), Urad za publikacije, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; COM(2017) 534 final, 20.9.2017, Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU, str. 6.

³ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/cooperation/european-territorial/survey-2020/cross-border-survey-2020-report_en.pdf

⁴ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu – Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU (COM(2017) 534 final, 20.9.2017).

učinka na vse regije EU⁵.

Za začetek prizadevanj za premagovanje čezmernih ovir je Komisija leta 2018 začela izvajati pobudo b-rešitve⁶, tj. inovativno pobudo, ki javnim organom v čezmejnih regijah zagotavlja pravno podporo za opredelitev osnovnih vzrokov pravnih ali upravnih ovir, ki vplivajo na čezmejne interakcije, ter za iskanje možnih rešitev. Do konca novembra 2023 je bilo v okviru pobude izbranih 154 primerov, od katerih je bilo 90 primerov zaključenih, saj je bil ugotovljen vzrok ovire. Teh 90 primerov je zajemalo 27 čezmejnih regij v 21 državah članicah ter obravnavalo ovire zlasti na področju zaposlovanja, javnega prevoza, zdravstvenega varstva in institucionalnega sodelovanja. V več kot tretjini teh primerov so bili osnovni vzrok različni pravni in upravni predpisi na obeh straneh meje, zaradi katerih so morale države članice sodelovati pri iskanju rešitve. Izkušnje s pobudo b-rešitve so bile ključne za analizo in opredelitev pravnih in upravnih čezmejnih ovir ter so razkrile potencial novega orodja, vzpostavljenega na ravni EU, za pomoč pri odpravljanju teh ovir. Čeprav pobuda b-rešitve pripomore k opredelitvi ovir, pa sama po sebi ni dovolj, da bi postala orodje, ki bi ga države članice lahko uporabile za svoje ustrezne postopke in se nanj zanesle, kadar bi želele odpraviti oviro.

Sedanji finančni in pravni instrumenti, ki so na voljo na ravni EU, ne zagotavljajo celovitega in učinkovitega odziva na ovire, ki vplivajo na čezmejne regije. Čeprav evropska združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS)⁷ učinkovito olajšujejo čezmejno sodelovanje z ustanavljanjem pravnih subjektov, ki segajo čez nacionalne meje, nimajo regulativnih pooblastil za odpravljanje ovir v čezmejnih primerih. Podobno programi Interreg zagotavljajo učinkovito finančno podporo za čezmejne projekte, ki pomagajo zblížati regije in državljanke na obeh straneh meje, vendar sami ne morejo odpraviti pravnih in upravnih ovir, saj so zanje potrebne odločitve zunaj okvira struktur za upravljanje programov in projektov.

Spremenjeni predlog zato zagotavlja pravni okvir, ki se uporablja za vse države članice in omogoča pomoč pri iskanju rešitev za pravne in upravne ovire, ki bi lahko ogrozile čezmejno interakcijo in razvoj čezmejnih regij. Področje uporabe zajema dele infrastrukture, ki vplivajo na čezmejno regijo ali javno storitev, ki se zagotavlja v čezmejni regiji. Ta predlog zajema le ovire, ki izhajajo iz nacionalnega prava, tudi kadar države članice direktive EU prenesejo pravilno, vendar različno. Ovire, ki vključujejo morebitno kršitev prava Unije, ne spadajo na področje uporabe tega spremenjenega predloga, saj za reševanje teh vprašanj obstajajo drugi posebni instrumenti, kot je SOLVIT. Čezmejne koordinacijske točke lahko pri morebitnem prenosu čezmejnih spisov po potrebi sodelujejo z nacionalnimi centri SOLVIT.

Spremenjeni predlog zahteva vzpostavitev čezmejnih koordinacijskih točk v vseh državah članicah za poročanje o čezmejnih ovirah in ocenjevanje čezmejnih spisov, ki jih predložijo „pobudniki“. Pobudniki so subjekti javnega prava ali subjekti zasebnega prava ali fizične osebe, ki pripravijo čezmejni spis, in sicer opredelijo čezmejno interakcijo in opišejo ovire, ki naj bi jih obravnavale koordinacijske točke. Države članice lahko določijo sedanje ali nove organe in se lahko odločijo za vzpostavitev ene ali več koordinacijskih točk, vključno s skupnimi organi s sosednjimi državami članicami, v skladu z njihovim institucionalnim

⁵ Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko, Capello, R., Caragliu, A., *Analysis of the economic impacts of border-related measures taken by Member States in the fight against COVID-19 – Final report*, (Analiza gospodarskih učinkov z mejami povezanih ukrepov, ki so jih sprejele države članice v boju proti COVID-19 – končno poročilo), Urad za publikacije Evropske unije, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/973169>.

⁶ <https://www.b-solutionsproject.com/>

⁷ Uredba (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o ustanovitvi evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS) (UL L 210, 31.7.2006, str. 19).

okvirom in preferencami.

Naloga čezmejne koordinacijske točke je oceniti čezmejno oviro, ki jo je opisal pobudnik. Če ugotovi, da ovira obstaja, preuči, katere strukture sodelovanja so na voljo za odpravo ugotovljene ovire. Če ni institucionalne strukture za čezmejno sodelovanje za odpravo ovire ali če obstoječe ne zadostujejo za njeno odpravo, se lahko države članice odločijo za uporabo orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, vzpostavljenega na podlagi te uredbe. V katerem koli postopkovnem koraku se lahko čezmejna koordinacijska točka odloči, da ovire ne bo odpravila, tudi če ugotovi, da ovira obstaja. Če se za to odloči, bo o tem ustrezno obvestila pobudnika in pojasnila, zakaj ovira, opisana v spisu, ne bo odpravljena. Po oceni čezmejnega spisa mora čezmejna koordinacijska točka rezultate ocene v razumnem roku posredovati pobudniku.

Orodje za olajševanje čezmejnih rešitev je sestavljeno iz enotnega postopka za odpravo ovir zakonodajne ali upravne narave. Po oceni ovire in opredelitvi narave določbe, iz katere izvira ovira, je čezmejna koordinacijska točka odgovorna za vzpostavitev stika s pristojnim organom, da najprej preveri interes za rešitev ovire z opredeljenimi upravnimi ali pravnimi določbami in njeno izvedljivost ter da ustrezno obvesti pobudnika in čezmejno koordinacijsko točko sosednje države članice. V zvezi s čezmejnimi ovirami, ki bi zahtevale prilagoditev sedanje zakonodaje, stališče čezmejne koordinacijske točke, ki nacionalni vladi predlaga, naj začne zakonodajni postopek, nikakor ni zavezujoče za pristojni zakonodajni organ. Odločitev o tem, ali naj se upravna ali pravna ovira odpravi, ostaja prostovoljna in je v pristojnosti pristojnih nacionalnih organov.

Ta spremenjeni predlog ima več koristi. Državam članicam zagotavlja standardni postopek za odpravljanje ovir in zagotavlja, da državljani EU, ki živijo na obmejnih območjih, od svoje države članice v razumnem časovnem okviru prejmejo (pozitiven ali negativen) odziv na možnosti za premagovanje ugotovljenih ovir. Državam članicam, ki nimajo zadostnih struktur sodelovanja, zagotavlja novo orodje za odpravo teh ovir. Poleg tega bodo čezmejne koordinacijske točke v vsaki državi članici v sodelovanju s Komisijo vzpostavile učinkovito mrežo za izmenjavo znanja in krepitev zmogljivosti. Na splošno ima lahko spremenjeni predlog pomembno vlogo pri omogočanju delovanja enotnega trga ter spodbujanju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije EU. Predlog lahko neposredno vpliva na vsakdanje življenje ljudi, ki živijo v čezmejnih regijah, in sicer z izboljšanjem njihovega dostopa do storitev in gospodarskih priložnosti.

V primerjavi s predlogom o evropskem čezmejnem mehanizmu iz leta 2018 je bil ta spremenjeni predlog prilagojen, da bi se upoštevali pomisleki glede subsidiarnosti in sorazmernosti. Orodje za olajševanje čezmejnih rešitev je neobvezno in bi se moralo uporabljati le, če druga orodja obstoječih struktur sodelovanja niso na voljo ali ne morejo zadovoljivo rešiti ovire.

Čeprav bodo morale države članice analizirati, ali ovira obstaja in jo je mogoče odpraviti, se lahko po analizi spisa odločijo, ali bodo oviro odpravile, pri čemer upoštevajo oceno čezmejne koordinacijske točke. Spremenjeni predlog zato v celoti temelji na načelu subsidiarnosti in spoštuje zakonodajne pristojnosti držav članic.

V primerjavi s predlogom o evropskem čezmejnem mehanizmu iz leta 2018 spremenjeni predlog poenostavlja postopke za ocenjevanje čezmejnih spisov, ki jih predložijo pobudniki. V okviru orodja za olajševanje čezmejnih rešitev je vzpostavljen en sam postopek z omejenimi zahtevami za države članice, ki se uporablja tako za pravne kot upravne ovire. Poleg tega spremenjeni predlog vključuje omejene upravne zahteve, saj države članice lahko obstoječi organ imenujejo kot čezmejno koordinacijsko točko in se lahko odločijo, kako najbolje organizirati svoje vire. Države članice lahko imenujejo tudi skupne čezmejne

koordinacijske točke vzdolž svojih skupnih meja, s čimer optimizirajo svoje vire.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Interreg je glavni instrument za financiranje v okviru kohezijske politike, ki podpira programe čezmejnega sodelovanja v čezmejnih regijah EU, tudi ob mejah z državami Efte in Andoro. Ti programi prispevajo k zblizovanju regij in državljanov na obeh straneh meje. V okviru Interreg VI (2021–2027)⁸ lahko Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) podpira specifični cilj Interreg „boljše upravljanje sodelovanja“, da bi se povečala učinkovitost javne uprave s spodbujanjem pravnega in upravnega sodelovanja ter sodelovanja med državljani, civilno družbo in institucijami, zlasti za odpravo pravnih in drugih ovir v čezmejnih regijah⁹. Nekateri programi Interreg lahko to možnost uporabijo za financiranje vzpostavitve struktur, ki lahko delujejo kot čezmejne koordinacijske točke. Kadar ta podpora še ni vključena v zadevne programe Interreg ali če dodelitev ni dovolj znatna, lahko države članice in partnerji v programu razmislijo o reprogramiranju ESRR za vzpostavitev in delovanje čezmejnih koordinacijskih točk. Programi Interreg poleg te dopolnilne podpore in zagotavljanja financiranja EU ne morejo sami obravnavati pravnih in upravnih čezmejnih ovir, saj so zanje potrebne odločitve zunaj okvira struktur za upravljanje programov in projektov.

Spremenjeni predlog zato zagotavlja pravni okvir, ki se uporablja za vse države članice, da bi se našle rešitve za pravne in upravne ovire, kot dopolnitev finančne podpore, zagotovljene v okviru Interreg, in institucionalne podpore, kot so EZTS, saj ta združenja nimajo zakonodajnih pooblastil, potrebnih za premagovanje pravnih ovir¹⁰.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Kohezijska politika in enotni trg se medsebojno krepi. Mehanizem, vzpostavljen na podlagi te uredbe, bi prispeval k ciljem enotnega trga, zlasti s spodbujanjem gospodarskega potenciala čezmejnih regij, ki je deloma neizkoriščen zaradi različnih pravnih in upravnih sistemov.

V študiji iz leta 2017 o gospodarskem učinku čezmejnih ovir na BDP in zaposlovanje v notranjih kopenskih čezmejnih regijah, ki jo je naročila Komisija, je bilo ocenjeno, da bi se BDP v čezmejnih regijah že z odpravo le 20 % obstoječih ovir povečal za 2 %¹¹. Pravni okvir, ki se uporablja za vse države članice, da bi se našle rešitve za pravne in upravne ovire v čezmejnih regijah, je torej tudi nujno dopolnilo pravilnemu delovanju notranjega trga, ki je temeljni cilj EU (člen 3 PEU in člen 3(1)(b) Pogodbe)¹².

Stvarno področje uporabe spremenjenega predloga ne vpliva na izvajanje drugih pristojnosti

⁸ Uredba (EU) 2021/1059 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o posebnih določbah za cilj „evropsko teritorialno sodelovanje“ (Interreg), ki ga podpirajo Evropski sklad za regionalni razvoj in instrumenti za zunanje financiranje (UL L 231, 30.6.2021, str. 94).

⁹ Člen 14(4), točka (b), Uredbe (EU) 2021/1059.

¹⁰ Glej prvi pododstavek člena 7(4) Uredbe (ES) št. 1082/2006.

¹¹ Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. in drugi, Količinska opredelitev učinkov pravnih in upravnih ovir v zvezi z mejami v kopenskih obmejnih regijah – končno poročilo (*Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions – Final report*), Urad za publikacije, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; glej COM(2017) 534 final, str. 6; za več podrobnosti glej spremni SWD(2017) 307 final, točka 2.2, str. 20–22.

¹² Glej tudi deveto uvodno izjavo preambule Pogodbe o Evropski uniji (**kreпки tisk** je dodan): „ODLOČENI, da spodbujajo gospodarski in socialni razvoj svojih narodov ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja in v okviru **izoblikovanja notranjega trga, večje kohezije** in varstva okolja ter da izvajajo politike, ki bodo zagotavljale, da bo napredek pri gospodarskem povezovanju spremljal tudi ustrezen napredek na drugih področjih“.

in ukrepov, sprejetih v okviru drugih politik EU, niti na institucionalno ravnovesje, določeno v Pogodbah.

Ta uredba ne bo vplivala na druge pravne akte Unije, zlasti tiste, ki se uporabljajo za izvensodno reševanje pravnih vprašanj, ki izhajajo iz čezmejnih ovir, ali ki so pomembni za pravilno razlago ali izvajanje prava Unije. Ta uredba ne posega v mehanizme usklajevanja, vzpostavljene za socialno varnost in obdavčitev.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Člen 175, tretji pododstavek, Pogodbe omogoča odločanje o posebnih dejavnostih zunaj skladov iz prvega pododstavka, zato da se doseže cilj socialne in ekonomske kohezije, predviden s Pogodbo. Za skladen razvoj Evropske unije kot celote ter večjo ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo je potrebno tesnejše teritorialno sodelovanje. V ta namen je primerno sprejeti ukrepe za izboljšanje pogojev izvajanja sodelovanja med čezmejnimi regijami, ki jim je treba nameniti posebno pozornost, v skladu s členom 174, odstavek 3, Pogodbe.

• Subsidiarnost

Pogoje za teritorialno sodelovanje bi bilo treba oblikovati v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) PEU. Države članice so sprejele individualne, dvostranske in celo večstranske pobude za odpravljanje pravnih čezmejnih ovir. Vendar vse države članice nimajo takih struktur sodelovanja oziroma te ne obstajajo za vse meje določene države članice.

Podobno čezmejne koordinacijske točke ne delujejo v vseh državah članicah in pokrivajo vseh notranjih meja EU, čeprav so potrebne za vzpostavitev učinkovite mreže za izmenjavo znanja in krepitev zmogljivosti v sodelovanju s Komisijo. Poleg tega financiranje EU (predvsem v okviru programov Interreg) in njeni pravni instrumenti (predvsem EZTS) doslej niso zadostovali za odpravo pravnih čezmejnih ovir, ugotovljenih po vsej Uniji.

Zato države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči niti na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Glede na obseg in učinke predlaganih ukrepov jih je lažje doseči z ukrepanjem na ravni EU. Zato je potrebno nadaljnje ukrepanje zakonodajalca EU.

• Sorazmernost

Kakor določa člen 5(4) PEU, v skladu z načelom sorazmernosti ukrepi EU vsebinsko in formalno ne smejo presežati tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb. Uporaba orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, vzpostavljenega na podlagi te uredbe, je prostovoljna. Države članice se lahko z eno ali več sosednjimi državami članicami odločijo, da bodo še naprej odpravljale pravne ovire v določeni čezmejni regiji v okviru obstoječih struktur sodelovanja.

Države članice se lahko odločijo, kako najbolje organizirati svoje vire pri imenovanju čezmejne koordinacijske točke, vključno z imenovanjem obstoječega organa ali skupnih čezmejnih koordinacijskih točk s sosednjimi državami članicami.

Če država članica takega orodja nima ali če vzpostavljene strukture sodelovanja ne zadostujejo za odpravo določene čezmejne ovire, se lahko odloči za uporabo orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, vzpostavljenega na podlagi te uredbe.

Ta uredba zato ne presega tistega, kar je potrebno za doseg njenih ciljev. Spremenjeni predlog ne posega v pravna sredstva, določena v Pogodbah za obravnavo kršitev prava Unije

s strani držav članic.

- **Izbira instrumenta**

Kakor je opisano v oddelku 1 zgoraj, so države članice sprejele individualne, dvostranske in celo večstranske pobude za odpravljanje pravnih čezmejnih ovir, vendar to ne velja nujno za vse države članice in zagotovo ne zadostuje za pokritje vseh ovir.

Uredba določa obveznosti držav članic, da imenujejo čezmejne koordinacijske točke in zagotovijo, da pobudniki po oceni čezmejnega spisa od njih prejmejo odgovor v razumnem roku (ki se lahko določi v skladu z nacionalno zakonodajo). Uredba je skladna s predlogom za prostovoljno, standardno orodje (orodje za olajševanje čezmejnih rešitev) in s pravico držav članic, da izberejo ustrezen instrument. Izbira te spremenjene uredbe je skladna s predlogom Komisije o evropskem čezmejnem mehanizmu iz leta 2018 in medinstitucionalnim okvirom te zadeve (glej oddelek 1).

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

N. r.: nova zakonodaja.

- **Posvetovanja z deležniki**

Koncept čezmejne politike v osnovi izhaja iz dela, ki ga je opravilo luksemburško predsedstvo Sveta leta 2015. To je privedlo do ustanovitve neformalne delovne skupine držav članic in skupin držav članic, ki se je sestajala do decembra 2018. Delovna skupina je raziskala možnosti za olajšanje odpravljanja dolgotrajnih čezmejnih ovir, zlasti pri izvajanju čezmejnih projektov.

Drugi deležniki, zlasti čezmejne regije in institucije, že nekaj časa prosijo za instrument, ki bi obravnaval čezmejne ovire. To je bilo posebej opazno pri čezmejnem pregledu, ki ga je med letoma 2015 in 2017 opravila Komisija. Na javna posvetovanja v vseh uradnih jezikih Unije, ki so potekala med pregledom, je bilo prejetih kot 620 odgovorov. Na vprašanje, povezano z morebitnimi rešitvami za obmejne težave, so vprašani izrecno prosili Komisijo, naj spodbuja večjo prožnost pri izvajanju nacionalne/regionalne zakonodaje v obmejnih regijah.

Odbor regij in Evropski parlament sta z mnenjem oziroma resolucijo, s katerima sta se odzvala na sporočilo Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU, potrdila predlog iz leta 2018 o oblikovanju tega instrumenta. Oba dokumenta sta bila sprejeta poleti 2018. V odziv na predlog iz leta 2018 je Odbor regij 5. decembra 2018 sprejel še eno poročilo (poročevalec: Bouke Arends, NL/PES) v podporo predlogu. Odbor regij je 10. oktobra 2023 sprejel novo mnenje Evropski čezmejni mehanizem 2.0 (poročevalka: Magali Altounian, FR/RENEW).

Pobuda b-rešitve iz oddelka 1 je dodatno pokazala potrebo po pravnem orodju, vzpostavljenem v skladu s pravom Unije, za pomoč pri odpravljanju čezmejnih ovir. V raziskavi iz leta 2020, ki jo je izvedla Komisija (glej tudi oddelek 1), je 44 % državljanov v obmejnih regijah EU opredelilo pravne in upravne razlike kot največje ovire za čezmejno sodelovanje.

- **Ocena učinka**

Učinek in evropska dodana vrednost programov Interreg sta dobro poznana¹³. Toda v številnih primerih čezmejne ovire (zlasti v zvezi z zdravstvenimi storitvami, lokalnim javnim prevozom in razvojem podjetij) izvirajo iz razlik v upravnih praksah in nacionalnih pravnih okvirih. Te ovire se težko obravnavajo samo v okviru programov in zanje se zahtevajo odločitve, ki ne spadajo v okvir programskih struktur.

Predlog o evropskem čezmejnem mehanizmu iz leta 2018 je bil del zakonodajnega svežnja za kohezijsko politiko za obdobje 2021–2027, ki mu je bila priložena ocena učinka¹⁴, ki je še naprej veljavna. Ta ocena učinka temelji na zgoraj navedeni študiji iz leta 2017, ki jo je naročila Komisija. Ker so ugotovitve še vedno relevantne in veljavne, za spremenjeni predlog ni potrebna posodobljena ocena učinka. Ta predlog prinaša znatne poenostavitve predloga o evropskem čezmejnem mehanizmu iz leta 2018, hkrati pa ohranja prvotni poudarek na odpravljanju pravnih in upravnih ovir, ki otežujejo gospodarski in socialni razvoj čezmejnih regij EU.

V novejši študiji službe Evropskega parlamenta za raziskave z naslovom Mehanizem za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru – ocena evropske dodane vrednosti¹⁵ je bilo ugotovljeno, da bi lahko sprejetje novega zakonodajnega instrumenta na ravni EU, ki obravnava čezmejne pravne in upravne ovire, prineslo gospodarske koristi v EU v višini 123 milijard EUR letno in pozitivno vplivalo na obmejne regije.

Komisija je objavila poziv k predložitvi dokazov o potrebi po pravnem aktu na ravni EU za odpravljanje čezmejnih ovir. Vse zainteresirane strani so bile pozvane, naj predložijo povratne informacije in empirične dokaze o ovirah, s katerimi se soočajo, njihovih učinkih in o tem, ali obstajajo alternativna orodja za iskanje rešitev. Posvetovalno obdobje se je končalo 16. novembra 2023. Odgovore in dokaze je predložilo več kot 50 deležnikov. Prispevki kažejo, da še vedno obstajajo številne upravne in pravne ovire za sodelovanje med obmejnimi regijami EU. V njih je poudarjeno, da je treba v skladu s pravom Unije vzpostaviti novo standardno orodje za premagovanje teh ovir, s čimer bi izboljšali čezmejno sodelovanje in prispevali k razvoju obmejnih regij.

Namen tega spremenjenega predloga je omogočiti morebitne pozitivne učinke večje čezmejne interakcije po vsej Uniji. Zagotavlja celovit okvir, ki se uporablja za vse države članice, da bi se našle rešitve za pravne in upravne ovire, ki zmanjšujejo tako čezmejno interakcijo in omejujejo potencial obmejnih regij EU.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

N. r.: nova zakonodaja.

- **Temeljne pravice**

Ta spremenjeni predlog vzpostavlja pravni mehanizem za odpravljanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnih regijah, zato je naslovljen predvsem na organe v državah članicah. Rešitve, najdene s predlaganim mehanizmom, bi morale koristiti predvsem ljudem. Odpravljanje pravnih ovir v čezmejnih regijah iz tega predloga bi moralo pozitivno vplivati na vsakdanje življenje ljudi, ki živijo v teh regijah, in sicer z izboljšanjem njihovega dostopa do storitev in

¹³ Komisija, Evropsko teritorialno sodelovanje, delovni sklop 11, Naknadna ocena programov kohezijske politike za obdobje 2007–2013 s poudarkom na Evropskem skladu za regionalni razvoj (ESRR) in Kohezijskem skladu, julij 2016.

¹⁴ SWD(2018) 282 final – 2018/0197 (COD).

¹⁵ EPRS, Mehanizem za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru – ocena evropske dodane vrednosti, PE 740.233, 2023.

gospodarskih priložnosti. Predlog upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, in nima negativnega vpliva na nobeno temeljno pravico. Uredba zaradi svojega cilja odprave pravnih ovir v čezmejnem okviru spodbuja zlasti pravico do dostopa do javnih storitev (člen 36) in svobodo gospodarske pobude (člen 16). Ker pa čezmejne javne storitve zajemajo širši nabor dejavnosti, bo predlog spodbujal tudi dostop do zdravstvenega varstva (člen 35). Na splošno imajo od orodja za olajševanje čezmejnih rešitev koristi storitve čezmejnega javnega prevoza ter svoboda gibanja in prebivanja (člen 45).

Spremenjeni predlog zajema tudi vprašanje učinkovitega pravnega varstva ljudi, ki živijo v čezmejnih regijah.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Spremenjeni predlog nima proračunskih posledic, saj ne vključuje zagotavljanja finančnih sredstev v nobeni obliki.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Kakor vse uredbe EU bo tudi predlagana uredba v celoti zavezujoča in se bo neposredno uporabljala v vseh državah članicah. Člen 291(1) Pogodbe od držav članic zahteva, da sprejmejo vse ukrepe notranjega prava, ki so potrebni za izvajanje pravno zavezujočih aktov EU. Kot je navedeno v oddelku 3.2 sporočila o obmejnih regijah, imajo države članice, tudi kadar obstaja evropska zakonodaja, nekaj svobode in diskrecije glede načina uporabe te zakonodaje v svojem nacionalnem sistemu in glede podrobnih pravil za izvajanje. Tako utegneta biti v zadeve na notranjih mejah vpletena različna sistema, kar lahko povzroči zapletenost – in včasih celo pravno negotovost – ter poveča stroške.

Da bi Komisija ocenila, ali se je mehanizem, vzpostavljen s predlagano uredbo, izkazal kot dodatno učinkovito orodje za odpravljanje pravnih ovir v čezmejnih regijah, bi morala v skladu z agendo za boljše pravno urejanje¹⁶ oceniti zakonodajo. Komisija zato predlaga, da se izvede ocena in da se o uporabi predlagane uredbe poroča Evropskemu parlamentu, Svetu, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. V svojem poročilu bo uporabila kazalnike za oceno njene uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, evropske dodane vrednosti in možnosti za poenostavitev v petih letih od začetka uporabe predlagane uredbe.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Ker je pri sozakonodajnih pogajanjih o predlogu o evropskem čezmejnem mehanizmu iz leta 2018 Svet izrazil resne pomisleke, so bile z namenom odprave glavnih pomislekov podrobne določbe temeljito pregledane, revidirane, poenostavljene in preoblikovane. Ta postopek je vključeval zmanjšanje števila določb s 26 na 14 členov. Spremenjeni predlog elemente prvotnega predloga Komisije združuje z novimi elementi, uvedenimi na podlagi zakonodajne resolucije na lastno pobudo, ki jo je predložil Parlament.

Poglavje I – Splošne določbe (členi 1 do 3)

Poglavje I določa predmet urejanja in področje uporabe predlagane uredbe ter opredeljuje ključne pojme.

¹⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu – Boljše pravno urejanje: doseganje boljših rezultatov za močnejšo Unijo (COM(2016) 615 final, 14.9.2016).

Predmet urejanja (člen 1) je postopek za lažje odpravljanje čezmejnih ovir. Za izbiro ustreznega orodja bodo države članice vzpostavile in organizirale čezmejne koordinacijske točke. Predlog določa naloge teh čezmejnih koordinacijskih točk in usklajevalne naloge Komisije.

Področje uporabe predloga (člen 2) zajema geografske in vsebinske vidike. Zaradi pravne podlage se bo uredba uporabljala za čezmejne ovire v skladu z nacionalno zakonodajo v vseh notranjih kopenskih in morskih obmejnih regijah med sosednjimi državami članicami. Uredba ne vpliva na druge pravne akte Unije, zlasti tiste, ki se uporabljajo za izvensodno reševanje pravnih vprašanj, ki izhajajo iz čezmejnih ovir, in za pravilno razlago ali izvajanje prava Unije.

V členu 3 so navedene opredelitve, potrebne za izvajanje predloga. Kar zadeva opredelitev pobudnikov, je predlog širok, saj vključuje vse zasebne ali javne subjekte, vključene v zagotavljanje, upravljanje, vzpostavitev ali delovanje katere koli čezmejne javne storitve ali infrastrukture, ali vsako fizično osebo, ki ima interes za rešitev čezmejne ovire. Več pravnih ali fizičnih oseb lahko skupaj predloži čezmejni spis.

Poglavje II – Čezmejne koordinacijske točke (člena 4 in 5)

Predlog določa več možnosti za vzpostavitev čezmejnih koordinacijskih točk (člen 4) in navaja njihove naloge (člen 5). Možnosti državam članicam omogočajo, da to obveznost izvajajo čim bolj prožno in popolnoma v skladu s svojimi notranjimi institucionalnimi in pravnimi okviri (ena ali več čezmejnih koordinacijskih točk na nacionalni in/ali regionalni ravni, ločen ali obstoječi organ ali oseba javnega prava). Sosednje države članice lahko te možnosti uporabijo tudi za skupno čezmejno koordinacijsko točko, ki zajema obe strani skupne meje.

Čezmejne koordinacijske točke bi morale delovati kot točke „vse na enem mestu“ za pobudnike in biti njihova prednostna kontaktna točka v zadevni državi članici. Če določena država članica ustanovi več čezmejnih koordinacijskih točk, bi morala ena prevzeti vlogo glavne čezmejne koordinacijske točke, druge pa bi morale podpirati njene naloge in posredovati potrebne informacije.

Poglavje III – Čezmejni spisi (členi 6 do 9)

Bistvo predloga je upravljanje čezmejnega spisa, ki opredeljuje čezmejno oviro. Predlog določa elemente čezmejnega spisa (člen 7), korake predhodne ocene v državah članicah (člen 8) in nekatere postopkovne vidike (člen 9).

Na podlagi izkušenj s pobudo b-rešitve pobudniki ne bi smeli biti zavezani opredeliti upravne in pravne določbe, iz katere izvira ovira, lahko pa jih pri tem podpirajo organizacije s strokovnim znanjem o čezmejnih ovirah (npr. Združenje evropskih obmejnih regij, francoska zveza Mission Opérationnelle Transfrontalière ali Organizacija za pomoč čezmejnimi pobudam v Srednji Evropi). Pobudniki lahko čezmejne spise predložijo samo enkrat, tj. v državi članici, v kateri se pobudnik nahaja ali ima registriran sedež (člen 6(2)).

Poleg opisa elementov, ki jih čezmejne koordinacijske točke potrebujejo za oceno spisa, bi moral biti v čezmejnem spisu opisan tudi obseg vseh odstopanj ali izjem od določb ali prakse, ki se običajno uporabljajo, da bi se jih omejilo na najnujnejše.

Namen predhodne ocene je ugotoviti, ali obstaja čezmejna ovira oziroma ali je mogoče spis zaključiti. Tudi če se v predhodni oceni ugotovi, da čezmejna ovira obstaja, je mehanizem za odpravljanje čezmejnih ovir prostovoljen, zato se lahko postopek zaključi v kateri koli fazi, če se pobudniku predloži ustrezna pojasnitev.

Člen 8(5) se nanaša na seznam orodij, ki so na voljo državam članicam. Pristojni organ oceni,

ali je na voljo eno ali več orodij, ki se lahko uporabijo za določeno čezmejno oviro in njeno odpravljanje, in sicer v sodelovanju z drugimi stranmi, ki uporabljajo ta orodja. Države članice pri uporabi teh orodij upoštevajo postopke in vidike teh orodij. Kadar pa pristojni organ oceni, da se za določeno čezmejno oviro ne more uporabiti nobeno od razpoložljivih orodij ali da nobeno od njih ne zadostuje za njeno odpravo, lahko država članica uporabi orodje za čezmejno odpravljanje ovir, predlagano v poglavju IV, kot dodatno orodje, vzpostavljeno v skladu s pravom Unije.

Da se pobudniku zagotovi pravna varnost, člen 9 določa postopkovni okvir za predhodno oceno: roke, potrebo po navedbi razlogov za odločitev o tem, ali se določena čezmejna ovira odpravi, in pravna sredstva zoper navedene odločitve.

Poglavje IV – Orodje za olajševanje čezmejnih rešitev (členi 10 do 13)

Člen 10 določa postopek uporabe, če čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ uporabi orodje za olajševanje čezmejnih rešitev (člen 8(6)) po oceni čezmejne ovire iz člena 8(1) in drugih obstoječih orodij, ki so na voljo za odpravo ugotovljene ovire (člen 8(5)). Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ pobudniku posreduje informacije o ugotovljeni čezmejni oviri, naravi določbe, iz katere izvira ovira, in naslednjih korakih, ki vodijo do njene odstranitve ali ne (člen 10(2)). Ko je v nacionalnem pravnem sistemu ugotovljena ovira, je zagotovljeno tudi usklajevanje s sosednjo državo članico, če ne obstaja skupna čezmejna koordinacijska točka (člen 10(3)). Ne glede na to, ali je ovira upravne ali pravne narave, je čezmejna koordinacijska točka odgovorna, da stopi v stik s pristojnim organom, da najprej preveri interes in izvedljivost rešitve ovire z opredeljenimi nacionalnimi upravnimi ali pravnimi določbami ali prakso (člen 10(4) in (5)). Pobudnik je lahko obveščen, da je potrebno več časa za pravno analizo, posvetovanja v državi članici ali usklajevanje s sosednjo državo članico (člen 10(7)).

Če se sprejme odločitev za odpravo ugotovljene ovire, se lahko postopek razlikuje glede na naravo določbe, iz katere izvira čezmejna ovira. V primeru upravne določbe se lahko organ, s katerim čezmejna koordinacijska točka vzpostavi stik, odloči spremeniti določbo ali prakso, vključno z njeno razlago (člen 10(4)). V tem primeru čezmejna koordinacijska točka pisno obvesti pobudnika (člen 11(1), točka (a)). V primeru zakonodajne določbe lahko organ, s katerim čezmejna koordinacijska točka vzpostavi stik, le predlaga prilagoditev zakonodajnega okvira za odpravo ovire (člen 10(5)) v skladu z ustavnimi pravili države članice. V tem primeru čezmejna koordinacijska točka pobudnika pisno obvesti o predvidenih korakih zakonodajnega postopka. Če dve ali več sosednjih držav članic sklene, da želi vsaka začeti zakonodajni postopek ali spremeniti upravno določbo o praksi, da bi rešile isto oviro, bodo morale to storiti ob tesnem usklajevanju, po možnosti vključno z vzporednim časovnim razporedom in ustanovitvijo skupnega odbora, v skladu s svojimi zakonodajnimi okviri (člen 11(3)).

Odločitev o tem, ali naj se upravna ali pravna ovira odpravi, ostaja prostovoljna.

Poglavje V – Končne določbe (členi 12 do 14)

Poglavje V določa usklajevalne naloge Komisije (člen 12), naloge spremljanja in poročanja (člen 13) ter datum začetka veljavnosti in uporabo (člen 14).

V skladu s členom 13(1) mora vsaka država članica obvestiti Komisijo o vzpostavitvi svojih čezmejnih koordinacijskih točk (šest mesecev po začetku veljavnosti predlagane uredbe).

Člen 13(2) določa obveznost Komisije, da v petih letih po začetku veljavnosti predlagane uredbe poroča o njeni uporabi.

Spremenjeni predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o mehanizmu za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru**

Predlog Komisije COM(2018) 373 final se spremeni:

- (1) naslov se nadomesti z naslednjim:

**„UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
o olajševanju čezmejnih rešitev“;**

- (2) uvodne izjave 1 do 28 se nadomestijo z naslednjim:

- (1) „Člen 175, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) omogoča odločanje o posebnih dejavnostih zunaj skladov¹⁷ iz prvega odstavka navedenega člena, da se doseže cilj socialne in ekonomske kohezije, predviden v Pogodbi. V tem okviru teritorialno sodelovanje tudi prispeva k ciljem iz navedenega člena. Zato je primerno sprejeti ukrepe, potrebne za izboljšanje izvedbenih pogojev za ukrepe teritorialnega sodelovanja.
- (2) Člen 174, tretji odstavek, Pogodbe priznava izzive, s katerimi se spopadajo čezmejne regije, in določa, da mora Unija navedenim regijam nameniti posebno pozornost pri razvoju in izvajanju dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske, socialne in teritorialne kohezije.
- (3) V sporočilu Komisije „Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU“¹⁸ je bil priznan dosednji napredek pri preoblikovanju teh regij iz pretežno obrobni območij v območja rasti in priložnosti, hkrati pa so bile izpostavljene še vedno prisotne pravne in druge ovire v teh regijah, zlasti ovire v zvezi z zdravstvenimi storitvami, delovno zakonodajo, davki in razvojem podjetij, ter ovire zaradi razlik med upravnimi kulturami in nacionalnimi pravnimi okviri. Niti financiranje evropskega teritorialnega sodelovanja, ki se zagotavlja zlasti v okviru programov Interreg¹⁹, niti institucionalna podpora za sodelovanje prek

¹⁷ Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski socialni sklad plus (ESS+), Kohezijski sklad, Sklad za pravični prehod (SPP), Evropski sklad za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo (ESPRA), Sklad za azil, migracije in vključevanje (AMIF), Sklad za notranjo varnost (SNV) in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (IUMV). Glej člen 1 Uredbe (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L 231, 30.6.2021, str. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

¹⁸ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu – Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU (COM(2017) 534 final, 20.9.2017).

¹⁹ Uredba (EU) 2021/1059 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o posebnih določbah za cilj „evropsko teritorialno sodelovanje“ (Interreg), ki ga podpirajo Evropski sklad za regionalni razvoj in instrumenti za zunanje financiranje (UL L 231, 30.6.2021, str. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

evropskih združenj za teritorialno sodelovanje (EZTS), ustanovljenih z Uredbo (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, ali prek pobude b-rešitve, ki jo je leta 2018 začela izvajati Komisija²¹, ne zadostujejo za odpravljanje nekaterih upravnih in pravnih ovir, ki ovirajo učinkovito sodelovanje.

- (4) Obstaja tveganje, da bodo čezmejne regije v času krize nesorazmerno prizadete. Med pandemijo COVID-19 je bil gospodarski učinek z mejami povezanih ukrepov, ki so jih sprejele države članice, za čezmejne regije več kot dvakrat večji od povprečnega učinka na vse regije EU. Ta izkušnja krepi potrebo po zagotavljanju sredstev za odpravljanje čezmejnih ovir.
- (5) Čeprav na medvladni, nacionalni, regionalni in lokalni ravni v nekaterih regijah Unije že obstaja več pravnih orodij za odpravljanje čezmejnih ovir, ta ne zajemajo vseh obmejnih regij v Uniji ali pa ne obravnavajo nujno dosledno vprašanj, povezanih z razvojem in krepitvijo teritorialne kohezije. Za dopolnitev obstoječih orodij je zato potrebno dodatno orodje, vzpostavljeno s pravom Unije, in sicer orodje za olajševanje čezmejnih rešitev.
- (6) Da bi se vzpostavila upravna struktura za ustrezno obravnavo zahtev v zvezi s čezmejnimi ovirami, bi morala vsaka država članica vzpostaviti eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk, odgovornih za sprejemanje in ocenjevanje vlog v zvezi s čezmejnimi ovirami. Te bi se morale povezati s Komisijo in podpirati njeno vlogo usklajevanja.
- (7) Kljub dejstvu, da so morske obmejne regije po naravi drugačne zaradi bolj omejenih možnosti za čezmejne interakcije in uporabo čezmejnih javnih storitev, bi se morala ta uredba uporabljati tudi za morske meje.
- (8) Na ravni Unije obstaja več izvensodnih orodij za spremljanje in uveljavljanje spoštovanja prava Unije, zlasti tistih, ki so povezana z enotnim trgom, kot je SOLVIT²². Ta uredba ne bi smela vplivati na taka obstoječa orodja. Ustvarjeno dodatno orodje se bo uporabljalo le za čezmejne ovire, nastale zaradi nacionalnega prava, vključno s pravilno, vendar različno uporabo prava Unije, ki bi lahko povzročila nenamerno oviranje načrtovanja ali izvajanja čezmejnih javnih storitev in delov infrastrukture. To orodje se ne bi smelo uporabljati za spise, v katerih je zajeta možnost, da javni organ v drugi državi članici krši pravo Unije, ki ureja notranji trg. Ta uredba tudi ne posega v mehanizme usklajevanja, vzpostavljene za socialno varnost in obdavčitev.
- (9) Za opredelitev morebitnih čezmejnih ovir, ki bi jih lahko zajemala ta uredba, je treba opredeliti primere, ki se štejejo za čezmejne interakcije. V ta namen bi se morala ta uredba uporabljati za infrastrukturo za čezmejne dejavnosti in čezmejne javne storitve. Te „čezmejne javne storitve“ bi morale biti dolgoročne, njihov cilj pa bi moral biti ustvarjanje koristi za širšo javnost ali posebno ciljno skupino v obmejni regiji, v kateri se storitev opravlja, s čimer bi

²⁰ Uredba (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o ustanovitvi evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS) (UL L 210, 31.7.2006, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

²¹ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu – Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU (COM(2017) 534 final, 20.9.2017).

²² Priporočilo Komisije 2013/461/EU z dne 17. septembra 2013 (UL L 249, 19.9.2013, str. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

se izboljšali življenjski pogoji in teritorialna kohezija v teh regijah. Drugič, na dele infrastrukture, potrebne za čezmejne dejavnosti, lahko vplivajo mejne ovire, kot so različni tehnični standardi za stavbe ali vozila, tudi za povezano opremo. Čezmejni spis bi moral predložiti pobudnik, tj. subjekt javnega prava ali subjekt zasebnega prava ali fizična oseba, samo če ima ta pravni interes za čezmejno javno storitev ali nekatere dele infrastrukture.

- (10) Za vzpostavitev ustrezne upravne zmogljivosti na nacionalni ravni za obravnavanje vlog v zvezi s čezmejnimi ovirami in vzpostavitev mreže nacionalnih organov, ki se lahko povežejo med seboj za izvajanje te uredbe, bi morale države članice vzpostaviti eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk na nacionalni ali regionalni ravni. Dvema ali več sosednjim državam članicam bi bilo treba omogočiti tudi, da obstoječe skupne organe opredelijo kot čezmejno koordinacijsko točko na določeni meji ali obstoječi skupni organ ali telo pooblastijo za dodatne naloge čezmejne koordinacijske točke za vse svoje meje.
- (11) Za vzpostavitev okvira za obravnavo vlog v zvezi s čezmejnimi ovirami, ki bi bil skupen vsem čezmejnimi koordinacijskim točkam, je treba opredeliti naloge, ki bi jih morala opravljati vsaka čezmejna koordinacijska točka. Čezmejne koordinacijske točke bi morale delovati kot točke „vse na enem mestu“ za pobudnike in bi morale biti njihova prednostna kontaktna točka. Države članice bi morale zagotoviti, da so kontaktni podatki čezmejnih koordinacijskih točk javno dostopni, ter zagotoviti njihovo prepoznavnost in dostopnost. Kadar je v državi članici več kot ena čezmejna koordinacijska točka, je jasno opredeljeno, s katero koordinacijsko točko mora pobudnik stopiti v stik. Da bi omogočili lažjo sledljivost rezultatov vlog v zvezi s čezmejnimi ovirami in povečali preglednost glede odpravljanja čezmejnih ovir, bi morale biti čezmejne koordinacijske točke odgovorne tudi za vzpostavitev in vzdrževanje javnega registra, ki bi zajemal vse čezmejne spise, ki jih predložijo pobudniki, ki se nahajajo v tej državi članici. Poleg tega je treba v tej uredbi določiti obveznosti glede usklajevanja, sodelovanja in izmenjave informacij med različnimi čezmejnimi koordinacijskimi točkami v eni državi članici in med čezmejnimi koordinacijskimi točkami sosednjih držav članic.
- (12) Zadevni pobudnik bi moral čezmejni spis predložiti samo enkrat. V primeru, da drug pobudnik v drugi državi članici tudi predloži zrcalni čezmejni spis v tej drugi državi članici, bi se morale čezmejne koordinacijske točke teh držav članic izogibati vzporednim spisom z ustrežno organizacijo usklajevanja.
- (13) Različne plasti nacionalnega prava, ki se uporablja, lahko otežijo opredelitev konkretne določbe, ki predstavlja čezmejno oviro. Tudi na podlagi izkušenj s pobudo b-rešitve bi moral pobudnik zato opisati le stanje in težavo, ki jo je treba rešiti.
- (14) Da bi zagotovili postopkovni okvir, ki bi hkrati zagotavljal pravno varnost pobudniku čezmejnega spisa, bi morala čezmejna koordinacijska točka oceniti čezmejne spise, pobudniku pa bi bilo treba v razumnih rokih, ki bi načeloma morali biti tisti, določeni v nacionalnem pravu, dati predhodni in končni odgovor. Če pobudnik ni opredelil čezmejnih ovir, bi morali to storiti pristojni organi ali osebe javnega prava. Analiza čezmejnega spisa bi lahko pokazala, da dejansko ni čezmejne ovire, ker opis domnevne ovire temelji na nezadostnih informacijah, napačni razlagi veljavnih pravnih ali upravnih določb ali ker

pravne ali upravne določbe že zajemajo potrebne zahteve za odpravo ovire. V tem primeru bi bilo treba šteti, da je čezmejna ovira odpravljena, čezmejni spis pa bi bilo treba zaključiti. Ko se potrdi obstoj čezmejne ovire, bi morale države članice imeti možnost, da same izberejo, katero orodje, ki je že na voljo v zadevni čezmejni regiji, bi bilo ustrezno za obravnavo primera, pri čemer bi se morale za odpravo ovire po potrebi najprej opreti na že obstoječe mehanizme. Kadar se države članice odločijo, da ne bodo odpravile čezmejnih ovir, bi morale ustrezno navesti razloge in navesti možnosti pravnega varstva, zlasti kadar država članica ugotovi, da opredeljena ovira ne spada na področje uporabe te uredbe.

- (15) Če pristojni organ ni našel obstoječega ustreznega orodja, lahko izbere orodje za olajševanje čezmejnih rešitev ali navede razloge, zakaj se je odločil, da čezmejne ovire ne bo odpravil. Ker se lahko izid postopka nekoliko razlikuje glede na naravo morebitne čezmejne pravne ovire, bodisi upravne bodisi zakonodajne, je treba take posebnosti določiti v okviru orodja za olajševanje čezmejnih rešitev.
- (16) Da bi zagotovili učinkovito postopkovno strukturo za obravnavo spisov v zvezi s čezmejnimi ovirami, bi bilo treba v tej uredbi določiti bistvene postopkovne korake, tako za spise, pri katerih je ovira upravne narave, kot za tiste, pri katerih je zakonodajne narave. Pojasniti bi bilo treba tudi, da lahko različni pravni sistemi v sosednjih državah članicah povzročijo čezmejne ovire, ki se v eni državi članici štejejo za upravno določbo, v drugi pa za pravno določbo in obratno. Zato bi morala vsaka država članica uporabiti ustrezen postopek. Sosednje države članice bi morale čim bolj uskladiti svoje postopke. Kadar se sprejme končno stališče o spisu, bi bilo treba razloge za to sporočiti pobudniku skupaj z odločitvijo.
- (17) Da bi zagotovili spremljanje uporabe te uredbe na ravni Unije in omogočili podporo državam članicam, tudi v smislu krepitev zmogljivosti, bi bilo treba Komisiji zaupati ustrezne naloge za doseganje teh ciljev. Koordinacijska točka na ravni EU bi morala zlasti podpirati čezmejne koordinacijske točke s spodbujanjem izmenjave izkušenj med temi koordinacijskimi točkami. Ta podpora lahko vključuje tudi orodja za tehnično pomoč, kot je pobuda b-rešitve.
- (18) Da bi omogočili oblikovanje politik na podlagi dokazov, bi bilo treba poročati o izvajanju te uredbe. To poročilo bi moralo obravnavati glavna vprašanja vrednotenja, vključno z uspešnostjo, učinkovitostjo, ustreznostjo, evropsko dodano vrednostjo, možnostmi za poenostavitev in trajnostnost ter potrebo po nadaljnjem ukrepanju na ravni Unije. Komisija bi morala to poročilo predložiti Evropskemu parlamentu, Svetu ter v skladu s členom 307, prvi odstavek, Pogodbe Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Da se zagotovi obsežna dokazna podlaga za uporabo te uredbe in orodja za olajševanje čezmejnih rešitev bi bilo treba poročilo predložiti pet let po začetku veljavnosti te uredbe.
- (19) Ta uredba spoštuje temeljne pravice, upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, in nima negativnega vpliva na nobeno temeljno pravico. Uredba zaradi svojega cilja odprave pravnih ovir v čezmejnem okviru lahko spodbuja pravico do dostopa do storitev splošnega gospodarskega pomena (člen 36) in svobode gospodarske pobude (člen 16).

Širok razpon tovrstnih storitev lahko spodbuja tudi dostop do zdravstvenega varstva (člen 35). Ker je na splošno zelo verjetno, da bodo storitve čezmejnega javnega prevoza imele koristi od orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, je možno, da bo ta uredba pozitivno vplivala na svobodo gibanja in prebivanja (člen 45).

(20) Pogoji za teritorialno sodelovanje bi se morali oblikovati v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) Pogodbe o Evropski uniji. Izkušnje kažejo, da so države članice sprejele individualne, dvostranske ali celo večstranske pobude za odpravljanje pravnih čezmejnih ovir. Toda navedena orodja ne obstajajo v vseh državah članicah ali za vse meje posamezne države članice. Zato države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganih ukrepov ne na centralni ne na regionalni in lokalni ravni, temveč bi se zaradi potrebnega sodelovanja vsaj dveh sosednjih držav članic lažje dosegli na ravni Unije. Zato je potrebno nadaljnje ukrepanje zakonodajalca Unije.

(21) Kakor določa člen 5(4) Pogodbe o Evropski uniji, v skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne smejo presežati tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev pogodb. Uporaba orodja za olajševanje čezmejnih rešitev v skladu s to uredbo je za vsako državo članico neobvezna. Država članica bi se morala odločiti, da bo na določeni meji z eno ali več sosednjimi državami članicami čezmejne ovire še naprej odpravljala z obstoječimi orodji, ki jih je vzpostavila na nacionalni ravni skupaj z eno ali več sosednjimi državami članicami. Zato ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno, da se dosežejo njeni cilji za tiste čezmejne regije, za katere države članice nimajo učinkovitih orodij za odpravljanje obstoječih čezmejnih ovir.“;

(3) členi 1 do 26 se nadomestijo z naslednjim:

„POGLAVJE I Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba vzpostavlja postopek za olajševanje odpravljanja čezmejnih rešitev, ki ovirajo vzpostavitev in delovanje katerega koli dela infrastrukture, potrebne za javne ali zasebne čezmejne dejavnosti, ali katere koli čezmejne javne storitve, ki se zagotavlja v določeni čezmejni regiji, pod pogojem, da spodbuja ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo v čezmejni regiji (v nadaljnjem besedilu: orodje za olajševanje čezmejnih rešitev).
2. Ta uredba tudi določa pravila o:
 - (a) organizaciji in nalogah čezmejnih koordinacijskih točk v državah članicah;
 - (b) usklajevalnih nalogah Komisije.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za čezmejne ovire v kopenskih ali morskih obmejnih regijah sosednjih držav članic.

Ne uporablja se za čezmejne ovire v obmejnih regijah med državami članicami in tretjimi državami.

2. Ta uredba ne vpliva na nobene druge pravne akte Unije, zlasti tiste, ki se uporabljajo za izvensodno reševanje pravnih vprašanj, ki izhajajo iz čezmejnih ovir, in za pravilno razlago ali izvajanje prava Unije. Ne posega v mehanizme usklajevanja, vzpostavljene za socialno varnost in obdavčitev.

Člen 3 **Opredelitev pojmov**

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) „čezmejna interakcija“ pomeni:
 - (a) vsako del infrastrukture, potrebne za javne ali zasebne čezmejne dejavnosti;
 - (b) vzpostavitev, delovanje ali zagotavljanje katerih koli čezmejnih javnih storitev v čezmejni regiji;
 - (2) „čezmejna ovira“ pomeni vsako zakonodajno ali upravno določbo ali prakso javnega organa v državi članici, ki bi lahko negativno vplivala na čezmejno interakcijo in s tem na razvoj čezmejne regije ter ne zajema morebitne kršitve prava Unije, ki ureja notranji trg;
 - (3) „pristojni organ“ pomeni organ na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki je pooblaščen za sprejemanje pravno zavezujočih in izvršljivih aktov;
 - (4) „čezmejni spis“ pomeni dokument, ki ga pripravi eden ali več pobudnikov za predložitev čezmejni koordinacijski točki;
 - (5) „čezmejna javna storitev“ pomeni dejavnost, ki se izvaja v javnem interesu za zagotavljanje storitve ali obravnavanje skupnih težav ali razvojnih potencialov obmejnih regij na različnih straneh meja ene ali več sosednjih držav članic, pod pogojem da spodbuja ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo na čezmejnem ozemlju;
 - (6) „pobudnik“ pomeni vsak zasebni ali javni subjekt, ki sodeluje pri zagotavljanju, upravljanju, vzpostavitvi ali delovanju katere koli čezmejne javne storitve ali infrastrukture, ali vsako fizično osebo, ki ima pravni interes pri odpravljanju čezmejne ovire.
2. Za namene te uredbe sklicevanje na „pristojni organ“ zajema tudi primere, ko je v isti državi članici pristojnih več pristojnih organov ali se je treba z njimi posvetovati.
3. V tej uredbi izraz „čezmejna ovira“ zajema eno ali več čezmejnih ovir, povezanih s čezmejnimi spisi.

POGLAVJE II **Čezmejne koordinacijske točke**

Člen 4 **Vzpostavitev čezmejnih koordinacijskih točk**

1. Vsaka država članica vzpostavi eno ali več čezmejnih koordinacijskih točk v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom na nacionalni ali regionalni ravni ali na obeh ravneh v skladu z odstavkom 3.
2. Dve ali več sosednjih držav članic se lahko odloči za vzpostavitev skupne čezmejne koordinacijske točke, pristojne za eno ali več zadevnih čezmejnih regij.
3. Vsaka čezmejna koordinacijska točka se vzpostavi na enega od naslednjih načinov:
 - (a) kot ločen organ ali oseba javnega prava;
 - (b) kot del obstoječega organa ali obstoječe osebe javnega prava, vključno s tem, da se obstoječemu organu ali osebi javnega prava zaupajo dodatne naloge čezmejne koordinacijske točke.
4. Države članice zagotovijo, da so v dveh mesecih po sklepu o vzpostavitvi čezmejne koordinacijske točke njeni kontaktni podatki in informacije v zvezi z njenimi nalogami na voljo na spletnem mestu programov Interreg iz člena 36(2) Uredbe (EU) 2021/1059. Države članice zagotovijo prepoznavnost in dostopnost čezmejne koordinacijske točke.

Člen 5

Glavne naloge čezmejnih koordinacijskih točk

1. Države članice bodisi posamično v primeru iz člena 4(1) bodisi skupaj v primeru iz člena 4(2) opredelijo naloge, ki jih opravlja vsaka čezmejna koordinacijska točka, in naloge, ki se prenesejo na pristojni organ.
2. Države članice odločijo, ali lahko čezmejne koordinacijske točke v zvezi s čezmejnimi spisom delujejo v svojem imenu ali pa so odgovorne le za komunikacijo s pobudniki v imenu pristojnega organa.
3. Odvisno od organizacije čezmejnih koordinacijskih točk, ki so jih vzpostavile države članice, je čezmejna koordinacijska točka edina kontaktna točka pobudnika, in sicer na naslednji način:
 - (a) vsaka nacionalna čezmejna koordinacijska točka za vse čezmejne spise, ki jih predloži pobudnik s sedežem na ozemlju zadevne države članice;
 - (b) vsaka regionalna čezmejna koordinacijska točka za čezmejne spise, ki jih predloži pobudnik, ki se nahaja v obmejni regiji ali regijah zadevne države članice;
 - (c) vsaka skupna čezmejna koordinacijska točka za čezmejne spise, ki jih predloži pobudnik s sedežem v eni od zadevnih obmejnih regij.
4. Čezmejne koordinacijske točke poleg svojih nalog iz členov 8, 10 in 11 opravljajo naslednje naloge:
 - (a) vzpostavitev in vzdrževanje javnega registra, ki zajema vse čezmejne spise, ki jih predložijo pobudniki s sedežem v tej državi članici;
 - (b) povezovanje s Komisijo in podpora usklajevalnim nalogam Komisije iz člena 12 z zagotavljanjem potrebnih informacij, vključno s klasifikacijo NUTS za vsak spis.

Kadar v državi članici obstaja več čezmejnih koordinacijskih točk, naloge iz točk (a) in (b) izvaja ena čezmejna koordinacijska točka (v nadaljnjem besedilu: glavna čezmejna koordinacijska točka).

5. Države članice zagotovijo, da je register iz odstavka 4 dostopen javnosti v odprtih, strojno berljivih formatih, kot je določeno v členu 5(1) Direktive (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta²³, kar omogoča razvrščanje, iskanje, izvleček, primerjavo in uporabo podatkov, ter se posodablja vsaj trikrat letno. Čezmejna koordinacijska točka lahko vključi informacije z odprtim dostopom ali poveže register z enotnim spletnim portalom iz člena 46, točka (b), Uredbe (EU) 2021/1060, s spletno stranjo iz člena 49(1) navedene uredbe ali s spletnim mestom iz člena 36(2) Uredbe (EU) 2021/1059.
6. V državi članici z več kot eno čezmejno koordinacijsko točko čezmejne koordinacijske točke potrebne informacije posredujejo glavni čezmejni koordinacijski točki, da ji omogočijo izvajanje nalog iz odstavkov 4 in 5.
7. Če se dve ali več sosednjih držav članic odloči vzpostaviti skupno čezmejno koordinacijsko točko, ta potrebne informacije posreduje glavnim čezmejnim koordinacijskim točkam zadevnih držav članic, če obstajajo.

POGLAVJE III

Čezmejni spisi

Člen 6

Priprava in predložitev čezmejnih spisov

1. Pobudnik pripravi čezmejni spis v skladu s členom 7.
2. Pobudnik čezmejni spis predloži čezmejni koordinacijski točki države članice, v kateri se pobudnik nahaja ali ima registriran sedež.
3. Kadar se čezmejni spisi o isti čezmejni oviri odprejo v dveh ali več sosednjih državah članicah, se njihove čezmejne koordinacijske točke med seboj povežejo, da se razjasni, katera od njih bo vodilna pri obravnavi spisa.

Člen 7

Vsebina čezmejnih spisov

1. Čezmejni spis vključuje vsaj naslednje elemente:
 - (a) opis čezmejne interakcije, njenega konteksta in težave, ki izhaja iz čezmejne ovire, ki jo je treba odpraviti;
 - (b) utemeljitev potrebe po odpravi čezmejne ovire;
 - (c) če je na voljo, opis negativnega vpliva čezmejne ovire na razvoj obmejne regije;
 - (d) zadevno geografsko območje;
 - (e) kadar je na voljo in ustrezno, pričakovano potrebno trajanje uporabe odstopanja ali izjeme od čezmejne ovire ali, kadar je to ustrezno utemeljeno, odpravo te ovire.

²³ Direktiva (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 172, 26.6.2019, str. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

2. Pobudnik lahko tudi opredeli čezmejno oviro in po možnosti predlaga besedilo za odstopanje ali izjemo od čezmejne ovire ali za *ad hoc* pravno rešitev.
3. Geografsko območje iz odstavka 1, točka (d), je omejeno na minimum, ki je potreben za učinkovito obravnavo čezmejnega spisa.

Člen 8

Koraki predhodne ocene

1. Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ oceni vsak čezmejni spis, predložen v skladu s členoma 6 in 7, ter opredeli čezmejno oviro ali čezmejne ovire.
2. Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ lahko v roku dveh mesecev od predložitve spisa od pobudnika zahteva, da pojasni čezmejni spis ali predloži dodatne posebne informacije. V takem zahtevku se navede, zakaj in v zvezi s katerim vidikom se za čezmejni spis šteje, da ne zadostuje za preučitev.
Če revidirani čezmejni spis ne obravnava vidikov, ki se štejejo za nezadostne, lahko čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ konča postopek in o tem ustrezno obvesti pobudnika, pri čemer navede razloge.
3. Kadar čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ po oceni čezmejnega spisa ugotovi, da domnevna čezmejna ovira ne obstaja, lahko čezmejna koordinacijska točka konča postopek in o tem ustrezno obvesti pobudnika, pri čemer navede razloge.
4. Kadar čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ po oceni čezmejnega spisa ugotovi, da domnevna čezmejna ovira obstaja, se lahko v katerem koli koraku postopka odloči, da je ne bo rešil, in o tem ustrezno obvesti pobudnika, pri čemer navede razloge.
5. Pred zaključkom ocene čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ nadalje oceni, ali se je za vsako domnevno čezmejno oviro mogoče opreti na obstoječi mednarodni sporazum o sodelovanju, bodisi dvostranski ali večstranski bodisi večsektorski ali sektorski, ki zagotavlja lasten mehanizem za odpravljanje čezmejnih ovir med državami članicami, ki jih ta ovira ali te ovire zadevajo. Če obstaja tak mednarodni sporazum, odpravljanje ene ali več čezmejnih ovir, vključno z udeleženiimi akterji in postopkom, ki ga je treba upoštevati, zlasti za povezovanje in sodelovanje s sosednjo državo članico, urejajo izključno določbe tega sporazuma.
6. Kadar se država članica odloči, da bo odpravila oviro in če ni mednarodnega sporazuma take vrste, kot je navedena v odstavku 5, ali če se zdi, da razpoložljivi mednarodni sporazumi ne prispevajo zadovoljivo k odpravi ovire, opredeljene v čezmejnem spisu, lahko čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ uporabi orodje za olajševanje čezmejnih rešitev, bodisi posamično bodisi, če je to potrebno in dogovorjeno, skupaj s sosednjo državo članico.

Člen 9

Informacije za pobudnika

1. Po prejemu čezmejnega spisa ali revidiranega čezmejnega spisa čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ pisno obvesti pobudnika o vseh korakih predhodne ocene, izvedenih v skladu s členom 8, v standardnem roku, določenem v nacionalni zakonodaji za odgovore na enakovredno zahtevo, predloženo upravi.
2. Kadar nacionalna zakonodaja takega roka ne določa, se uporabljata naslednja roka:

- (a) tri mesece za korake predhodne ocene iz člena 8(2), drugi pododstavek;
 - (b) šest mesecev za korake predhodne ocene iz člena 8(3) in (4).
- 3. Informacije, predložene na podlagi odstavka 1, navajajo tudi:
 - (a) izvedene korake predhodne ocene, njihovo utemeljitev in zaključke, če so že na voljo;
 - (b) načine in postopke pravnega varstva, določene v nacionalni zakonodaji, zoper te korake predhodne ocene, če obstajajo.
- 4. V prvem stiku s pobudnikom v skladu s členom 8(2), prvi pododstavek, se lahko tudi navede, da je potrebno več časa za pravno analizo ali posvetovanja znotraj države članice ali za usklajevanje s sosednjo državo članico.

POGLAVJE IV

Orodje za olajševanje čezmejnih rešitev

Člen 10

Postopek

1. Kadar se čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ v skladu s členom 8(6) odloči za uporabo orodja za olajševanje čezmejnih rešitev, uporabi postopek iz tega člena.
2. Potem ko čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ ugotovi čezmejno oviro v svojem nacionalnem pravnem sistemu, pobudnika obvesti o:
 - (a) ugotovljeni čezmejni oviri;
 - (b) naravi določbe, iz katere izvira čezmejna ovira, ki bi jo bilo treba spremeniti, da bi oviro odpravili;
 - (c) naslednjih korakih, ki vodijo do odstranitve čezmejne ovire ali ne, in katerega od postopkov iz odstavka 4 ali 5 tega člena bi bilo treba uporabiti.
3. Pristojna čezmejna koordinacijska točka po oceni čezmejnega spisa in ugotovitvi čezmejne ovire izmenja ustrezne informacije o čezmejni oviri s pristojno čezmejno koordinacijsko točko v sosednji državi članici. Čezmejne koordinacijske točke si prizadevajo preprečiti vzporedne postopke v zvezi z isto čezmejno oviro.
4. Kadar je čezmejna ovira upravna določba ali praksa, ki ne zahteva spremembe pravne določbe, čezmejna koordinacijska točka stopi v stik s pristojnim organom, odgovornim za upravno določbo, da preveri, ali sprememba te upravne določbe ali prakse zadostuje za odpravo čezmejne ovire in ali jo je organ pripravljen ustrezno spremeniti. Pobudnik je pisno obveščen v osmih mesecih od predložitve čezmejnega spisa.
5. Kadar je čezmejna ovira pravna določba, čezmejna koordinacijska točka stopi v stik s pristojnim organom, da preveri, ali bi sprememba, vključno z izjemo ali odstopanjem od veljavne pravne določbe, odpravila čezmejno oviro in ali bo pristojni organ sprejel potrebne korake za sprožitev zakonodajnega postopka v skladu z institucionalnim in pravnim okvirom. Pobudnik je pisno obveščen v osmih mesecih od predložitve čezmejnega spisa.
6. Če je bil čezmejni spis predložen čezmejni koordinacijski točki dveh ali več sosednjih držav članic, vsaka odloči o vrsti postopka, ki ga je treba upoštevati v njeni državi članici.
7. Kadar pravna analiza, posvetovanja znotraj države članice, usklajevanje s sosednjo državo članico ali dejstvo, da pristojni organ sosednje države članice sproži spremembo upravne določbe ali začetek zakonodajnega postopka, čezmejni koordinacijski točki prepreči, da bi pobudniku odgovorila v osmih mesecih v skladu z odstavkoma 4 in 5, je pobudnik pisno obveščen o razlogu za zamudo in časovnem okviru odgovora.

Člen 11

Končni koraki za odpravo čezmejne ovire

1. Čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ na podlagi svoje ocene, izvedene v skladu s členom 8, in v skladu z informacijami, prejetimi v skladu s členom 10(3), pisno obvesti pobudnika o izidu spisa, in sicer o:
 - (a) izidu postopka iz člena 10(4), po potrebi vključno s spremembo katere koli upravne določbe;
 - (b) izidu postopka iz člena 10(5), po potrebi vključno z začetkom zakonodajnega postopka ali spremembo katere koli pravne določbe;
 - (c) tem, da čezmejna ovira ne bo obravnavana;
 - (d) razlogih, na katerih temelji stališče, sprejeto v skladu s točkami (a), (b) ali (c);
 - (e) roku za pravna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo, če obstaja. Če v nacionalnem pravu rok ne obstaja, se pobudniku odobri šest mesecev, da zahteva ponovno preučitev odločitve.
2. Kadar se čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ odloči rešiti čezmejno oviro s postopkom iz člena 10(5):
 - (a) obvesti čezmejno koordinacijsko točko sosednje države članice;
 - (b) pobudnika obvesti o najpomembnejših korakih za spremembo pravne določbe, če je ustrezno tudi o začetem zakonodajnem postopku za izvedbo zakonodajne spremembe, s katero se odpravi čezmejna ovira, ali o končni odločitvi o zavrnitvi postopka.

Pobudnik bi moral biti prav tako obveščen, kadar so pristojni organi sosednje države članice tudi sprožili spremembo pravne določbe.
3. Če zadevna država članica in sosednja država članica skleneta, da je vsaka od njiju pripravljena začeti svoj zakonodajni postopek ali spremeniti svoje upravne določbe ali prakse, to storita ob tesnem usklajevanju v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom. To usklajevanje lahko zajema časovni raspored postopkov in lahko privede do ustanovitve skupnega odbora s predstavniki čezmejnih koordinacijskih točk.

POGLAVJE V

Končne določbe

Člen 12

Usklajevalne naloge Komisije

Komisija opravlja naslednje usklajevalne naloge:

- (a) povezuje se s čezmejnimi koordinacijskimi točkami;
- (b) podpira krepitev institucionalne zmogljivosti v državah članicah, ki je potrebna za učinkovito izvajanje te uredbe;
- (c) spodbuja izmenjavo izkušenj med državami članicami in zlasti med čezmejnimi koordinacijskimi točkami;
- (d) objavi in posodablja seznam vseh nacionalnih in regionalnih čezmejnih koordinacijskih točk;
- (e) vzpostavi in vzdržuje javni register čezmejnih spisov.

Člen 13

Spremljanje in poročanje

1. Vsaka država članica do dd. mm. llll [tj. do 1. dne meseca po začetku veljavnosti te uredbe + šest mesecev; izpolni Urad za publikacije] obvesti Komisijo o vzpostavitvi svoje čezmejne koordinacijske točke ali točk in o njihovih kontaktnih podatkih.
2. Komisija do dd. mm. llll [tj. do 1. dne meseca po začetku veljavnosti te uredbe + pet let; izpolni Urad za publikacije] izvede oceno te uredbe in poroča Evropskemu parlamentu, Svetu, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Člen 14

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.“.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik